

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-200/13 P

**Svet Evropske unije
proti
Bank Saderat Iran**

„Pritožba Skupna zunanja in varnostna politika — Boj proti širjenju jedrskega orožja — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Zamrznitev sredstev iranske banke — Obveznost obrazložitve — Postopek sprejetja akta — Očitna napaka pri presoji“

Povzetek – Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. aprila 2016

1. *Ničnostna tožba — Pogoji dopustnosti — Pravni interes — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo — Tožba zoper akt, s katerim so uvedeni omejevalni ukrepi proti tožeči stranki — Vladna organizacija, ki se sklicuje na varstvo in jamstva, povezana s temeljnimi pravicami — Vprašanje, ki se ne nanaša na dopustnost tožbenega razloga, temveč na njegovo utemeljenost*

(člena 263, četrti odstavek, PDEU in 275, drugi odstavek, PDEU)

2. *Akti institucij — Obrazložitev — Obveznost — Obseg — Presoja obveznosti obrazložitve glede na okoliščine posameznega primera — Nujnost navedbe vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin — Neobstoj*

(člen 296 PDEU)

3. *Akti institucij — Obrazložitev — Obveznost — Obseg — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Zamrznitev sredstev oseb, subjektov ali organov ki sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja ali to širjenje podpirajo — Minimalne zahteve*

(člen 296 PDEU; sklepi Sveta 2010/413/SZVP, 2010/644/SZVP in 2011/783/SZVP; uredbe Sveta št. 423/2007, št. 668/2010, št. 961/2010, št. 1245/2011 in št. 267/2012)

4. *Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Zamrznitev sredstev — Postopek sprejetja — Obveznosti Sveta — Preučitev elementov, ki so jih države članice ali visoki predstavniki predložili, da bi utemeljili uvrstitev — Neobstoj*

(Sklep Sveta 2010/413/SZVP; uredbi Sveta št. 423/2007 in št. 668/2010)

5. *Evropska unija — Sodni nadzor nad zakonitostjo aktov institucij — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Obseg nadzora*

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 47; sklepi Sveta 2010/413/SZVP, 2010/644/SZVP in 2011/783/SZVP; uredbe Sveta št. 423/2007, št. 668/2010, št. 961/2010, št. 1245/2011 in št. 267/2012)

6. *Pritožba — Razlogi — Razlog, prvič naveden v okviru pritožbe — Nedopustnost*
7. *Pritožba — Razlogi — Pritožbeni razlogi s katerimi se predlaga nadomestitev obrazložitve — Nedopustnost*

(Poslovnik Sodišča, člena 169(1) in 178(1))

8. *Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Razglasitev delne ničnosti uredbe o omejevalnih ukrepih proti Iranu — Začetek učinkovanja razglasitve ničnosti uredbe od poteka roka za pritožbo ali njene zavrnitve*

(členi 263, četrti odstavek, PDEU, 275, drugi odstavek, PDEU, 280 PDEU in 288 PDEU; Statut Sodišča, člen 60; Uredba Sveta št. 267/2012, člen 51, drugi odstavek, in Priloga IX)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 46 do 49.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 70 in 71.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 72.)

4. Če na področju skupne zunanje in varnostne politike pred sodiščem Unije ni bil dokazan obstoj nobenega od ničnostnih razlogov iz člena 263 PDEU, sodišče Unije napačno uporabi pravo s tem, da razsodi, da mora Svet pri sprejetju prvega akta o uvedbi omejevalnih ukrepov proti subjektom, ki domnevno sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja, proučiti ustreznost in utemeljenost informacij in dokazov, ki mu jih je predložila država članica ali visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

(Glej točko 84.)

5. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 98 do 100.)

6. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 102.)

7. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 114 in 115.)

8. Iz člena 60, prvi odstavek, Statuta Sodišča izhaja, da pritožba nima odločilnega učinka. Vendar je v drugem odstavku tega člena določeno, da z odstopanjem od člena 280 PDEU začnejo odločitve Splošnega sodišča, s katerimi se uredba razglasi na nično, veljati šele z datumom poteka roka za vložitev pritožbe, če je bila v tem roku vložena pritožba, pa z datumom njene zavrnitve.

Tako so uredbe, s katerimi je naložena zamrznitev sredstev oseb in subjektov, vpisanih na seznam, hkrati splošni akti, ker kategoriji naslovnikov, ki je določena na splošno in abstraktno, prepovedujejo med drugim, da dajo sredstva in ekonomske vire na razpolago osebam in subjektom, ki so navedeni na seznamih, priloženih tem aktom, in sveženj posamičnih odločb, sprejetih v zvezi s temi osebami in subjekti.

Posamična narava teh aktov v skladu s členoma 275, drugi odstavek, PDEU in 263, četrti odstavek, PDEU fizičnim in pravnim osebam omogoča dostop do sodišča Unije.

Vendar okoliščina, da so te osebe in subjekti – ki so predmet omejevalnih ukrepov, ki jih nalaga sporna uredba – poimensko navedeni, tako da se zdi, da jih ta neposredno in posamično zadeva v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, ne pomeni, da se ta akt ne uporablja splošno v smislu člena 288, drugi odstavek, PDEU in da ga ni mogoče opredeliti kot uredbo.

Uredba št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu, vključno z njeno Prilogo IX, pa ima naravo uredbe, saj njen člen 51, drugi odstavek, določa, da je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah, kar ustreza učinkom uredbe, določenim v členu 288 PDEU.

(Glej točke od 118 do 121.)